

Bränningen

Nr 1 februari 2006
Medlemsblad för Söderhamns Kust- och Skärgårdsförening.

Årsmöte

16 mars kl. 19.00, SMS klubblokal

Sture Claesson visar bilder

Lennart Andersson informerar om
Svartsundsrännan

Kaffe som vanligt och Lotteri

Detta nummer innehåller mycket om Svartsundsrännan och upprustningsprojektet.

Marie har gjort en lång resa genom Svartsundsrännan, en resa bakåt i tiden till 1375 samt även ett besök i framtiden, 2008.

Läs hennes berättelse på sidan 8

AKTUELLT OM SVARTSUNDSRÄNNAN

3 febr 2006

Snart har arbetet med Restaureringen av rännan pågått i en månad .

Den 3 febr hölls det tredje byggmötet. En av frågorna handlade om bron, Det visar sig att den gamla bron kommer att se "liten" ut, när rännan blir färdig. Raoul Kullberg kommer att skissa på en ny bro till nästa byggmöte den 24 febr.

Ansökningar till Etapp 2 och 3 är nu inlämnade. Om nu allt går enligt planerna med ansökningarna så är det nu inte långt kvar innan hela projektet är finansierat. Än är det dock en hel del kvar. Ytterligare ett antal sponsorer behövs samtidigt som söderhamnsborna fortsätter att stödja oss i den takt som nu sker. Då ser det positivt ut.

En av de stora kostnaderna är transporter av skärven. Det kommer att bli nästan 90 lastbilslast som skall transporteras ut.

Preliminär invigning av Etapp 1 är den 10 juni kl 1630. Då är det planerat att Landshövdingen skall glida in i Svartsundet ombord på Sjöräddningssällskapets nya båt. Han kommer då från Borka Brygga där han tidigare under dagen har beskådat en sjöräddningsövning och invigt Borka Båtbyggarmuseum.

På första sidan (www.svartsundsrannan.se) finns nu ett Info-blad om den första månadens arbete att hämta hem. Det är en PDF-fil. En ny läggs ut den 1 mars.

Lennart Andersson

Projektledare

Löpande info på www.svartsundsrannan.se

Köp en bit ränna !

Vi har ett förslag att för varje tusenlapp som "flyter in" så blir bidragsgivaren "ägare" till 1m Svartsundsränna.

Vill du som privatperson stödja vårt arbete ?

Du kan stödja med valfritt belopp. Sätter du in 1000:- eller mer erhåller du ett signerat diplom. Sätt in summan på

Kust & Skärgårdsföreningens BG 5705-0700

Glöm ej ange namn och telefonnummer samt märk inbetalningen med Svartsundsrännan. OBS ! Viktigt !

Sponsorsansvarig: Torbjörn Andersson

Tfn: 0270-70045 arb, mobil 070-3282122

Mail: torbjorn.andersson@soderhamn.com

Följ projektet på www.svartsundsrannan.se

där kan du också se vilka som är huvudsponsorer, guld sponsorer, silversponsorer och brons sponsorer samt övriga bidragsgivare.

Lovade bidrag

Huvudsponsorer

Hälsingekuriren, STUCAB Entreprenad AB, Söderhamns kommun, Sparbanksstiftelsen, Cramo.

Guldsponsorer (15000:-)

Albertina, Arizona, El & Fastighetservice, ELIA, MaskinCenter, NCC, Sandarne Lego-mekan, Skanska, Söderhamns Byggröjning, Söderhamns MotorSällskap, Sotaremästare Antonsson, Ecografica Ek förening

Silversponsorer (10000:-)

Söderhamns Mark & Asphalt, X-Schakt,Thyrs motor

Bronssponsorer (5000:-)

Frakt & Kusttjänst, Färghuset, Glenn Nylunds Åkeri, Håkans Gräv & Bygg, Hälsingehus, Industrimontage, Instrumentmontage, Kompressortjänst, Möbelfabriken, Pepab, Rensam Städ, SM Markttjänst AB, Stenö Båtklubb, Söderhamns Catering, Söderhamns Stuveri, Söderhamnskåpan, Werners, Stålnäs Fiskeläge, Hälsingebygg AB, Gerd o Arne Johansson Söderhamn. AB Göran Enbergs Isoleringsfirma.

Övriga bidrag

Söderhamns Gummi, Wanzelius marin

Kust & Skärgårdsföreningens BG 5705-0700

INKOMNA BIDRAG

Grattis Ulf Marcusson du var den förste som lämnat ett bidrag till vårt Bg.

Därmed är du inofficiell "ägare" till 1 m Svartsundsränna !

Följande har betalt in 1000 kr och är berättigad till diplom:

Ulf Marcusson Söderhamn, Per Eriksson Sandarne, Bo Westerberg Söderhamn, Margareta o Bruno Grahn Mjölkhöjden, Lennart Nilsson Söderhamn, L-G och R-M Nyström Söderhamn, Björn Eriksson Söderhamn. Ola Hermansson Söderhamn, Bertil o Brittis Holmqvist Söderhamn, Hans Fryklund Söderhamn, Karin Isbäck Örebro, Hans Hammarström Sandarne, Åsa Poijes, Lennart Leontjev, Per Nilsson, Familjen Erik Nilsson, Anna-Lisa och Bertil Nordlund Söderhamn, Greger och Gunvor Sundqvist Sandviken, P-O Lindström Söderhamn, Stig Hedman Söderhamn, Thomas Lingman Söderhamn, Dick Svahn Söderala, Barbro och Lennart Olsson Söderhamn, Gun, Ulf och Magnus Olsson Söderhamn, Åke Gustafsson Norrköping, Börje Grahn Stockholm, Laila Dereskogh Uttran, Raoul Kullberg Söderhamn.

Micael Elffors Rönnskär. Birgitta Nilsson, Leif Peterson, Rolf & Nimrid Peterson, Lena Sirberg Söderhamn. Sture Claesson m familj Norrala. Sonja & Rolf Uppvall, Elisabeth & Gunnar Danielsson, Olof Andersson, Ulla-Britt Andersson Söderhamn. Marianne Östrand, Olle o Ingegerd Rudolphi Söderhamn. Bengt-Åke Öst, Sten Winblad, Hans Jonsson, Lars Linderdahl Söderhamn. Rolf, Karin, Ingalill Bengt Johansson, Janne & Inga Erling Söderhamn, Familjen Wallén-Svensson Skärså, Torbjörn & Birgit Hillberg, Mats Petersson Söderhamn. Sven-Gunnar & Anita Johansson Skatön, Helen Lönn Söderhamn, Sven & Inga Malmström Söderhamn. R.S.G Berg Sandarne. Elisabet, Rolf Nord Söderhamn. Ann-Lis & Lars-Göran Magnusson Söderhamn.

Övriga bidrag:

Kristina Westerberg, Gun & Kent Wallin. S M Elisabet Erlander.

Stucab Entreprenad AB

Utbildningar

STUCAB:s VD är Björn Näsström. Under åren har många föreningar i Söderhamnstrakten fått hjälp av STUCAB med anläggandet av olika typer av fritidsanläggningar, som motorbanor, ridbanor, isbanor mm. Hur många anläggningar skulle det blivit utan STUCAB:s hjälp ?

STUCAB Entreprenad Utbildning AB är ett privat utbildningsföretag med ca 20 st heltidsanställda, plus ett antal konsulter inom olika specialområden. De anordnar maskin och yrkesförarkurser, ADR-kurser, truckkurser och mycket mer.

STUCAB har efter hand utvecklat de olika utbildningarna och dess innehåll till vad branschen kräver i dagsläget av anställd personal och personer som skall nyanställas.

STUCAB anlitas som utbildningsarrangör av vuxenutbildning i kommunerna liksom kompetensutveckling inom privata företag.

RESTAURERINGEN AV SVARTSUNDSRÄNNAN skulle aldrig kommit till utan STUCABS hjälp. Det innebär att vi betalar för de bränslekostnaderna samt det som tillkommer utöver ordinarie utbildningen.

Läs mer om Stucab Entreprenad på
www.stucabentreprenad.se

Micke Johansson är platschef ute vid Svartsundsrännan. I jan är det 9 elever som jobbar därute. På plats finns två grävmaskiner och 3 traktorlastare. På bilden samtalar Micke med en av eleverna om hur utsättningen skall ske.

Bakom bygget står massor av möten, träffar etc. På bilden till höger diskuterar Micke med närmaste grannen åt norr Mats Edholm om hur anslutningen till tomten skall ske på bästa sätt.

Har ni fått något EU-bidrag frågar många ? Ja visst har vi det. Visst är många kritiskt till vårt medlemskap, men nu är det så att över halva svenska befolkningen har bestämt att vi skall vara med, det kallas demokratiskt beslut. För 7 år sedan betalade vi 72 milj pr dag till EU, så det är inte helt fel att vi får tillbaka något också. Vi har fått stöd från Landsbygdsprojektet med totalt 40 000.- för utredningen och vi söker med hjälp av kommunen ytterligare bidrag till Etapp 2. Landsbygdsprojektets bidrag kan vi säga är en mycket viktig del att projektet har blivit av. Miljökonsekvensbeskrivningen har kostat oss över 50 000:- och utan Landsbygdsprojektets stöd hade vi inte klarat av att finansiera utredningen.

SVARTSUNDSRÄNNAN

Sakta, sakta, och tyst. Vattenspegeln klyvs av fören på vår lilla båt när vi flyter framåt.

Först smalnar det av, och grönskan tar över både på sidorna och över oss. Det ser ut som om vi åker rakt in i skogen.

Men så öppnas porten. Tidporten.

Plötsligt är vi inne i rännan. Först verkar den vara väldigt smal, så smal att två små båtar knappt kan mötas. Men med ett rop akterifrån förvandlas den. En fiskebåt har gått in bakom och vill passera. Seglen hänger slaka i masten, näten är in-dragna och dagens fångst tryggt bärgad. Nu ska de hem. En gråskäggig vindrynkig fiskare grinar brett och höjer handen när de glider förbi.

Längre fram möter de en annan fiskebåt, på väg in till Söderhamn med sin fångst. På andra sidan Skatön om styrbord kan man skymta det stora blå. Där slår vågorna in från öppet hav. Här i rännan, flera meter bred, är det lugnt att färdas.

Det måste vara sjuttonhundratals.

Blundar en sekund. När jag slår upp ögonen igen har rännan med ens blivit ännu bredare, och Skatön ligger karg utan växtlighet. Ombord på ett mötande fartyg står en strålände uppenbarelse. En man i fotsid dräkt som lyser i rött, violett och guld. Han bär en huvudbonad som en kung, och håller en gyllene stav i sin hand.

Detta har jag läst om! Det är 1375, och biskop Birger Gregersson far genom Svartsundsrännan i samband med sin visitation i Söderhamn.

Än en gång skiftar tidporten scenariot. Nu växer skog på Skatön. Utmed rännans stränder har man gjutit betong för att stärka kanterna. Här ligger små båtar förtöjda. Längsmed springer barn och ropar och vinkar glatt. En och annan sommarbostad har uppförts på ön. Det är tidigt 1930-tal, och människor har mer och mer börjat ta sig ut hit i syfte att koppla av och vara nära naturen. I sommarnatten doftar nattviol.

Landar i min egen tid, fem år in på det nya millenniet. Landhöjningen har sakta men säkert gjort Skatön större och rännan mindre. Under lågvatten kan man numera inte åka här alls. Om naturen fick ha sin gång skulle ön med tiden införas med fastlandet. Men nu är det högvatten, och vår lilla båt bärs långsamt fram under höga gröna grenvalv. Vi omsluts av den växande sommaren, på båda sidor nära. Glider under den lilla bron, som förstärker känslan av att färdas genom naturens egen kyrka.

Så många människor som farit här igenom! Sekel efter sekel har den lilla naturliga kanalen legat här och gjort sjöresan både kortare och tryggare, för fiskare, handelsmän, biskopar och andra. Står historien skriven i klippornas molekyler? Finns bilderna bevarade i vattnets minne?

Den som låter sin fantasi passera genom tidporten får i alla fall se.

Nu presenterar den en bild till. En åter igen bredare Svartsundsränna, med större båtar och mer trafik. På tidningen jag håller i min hand står det 2008.

Marie Sundberg

EKONOMISIDAN

Så här är det tänkt att Restaureringen av Svartsundsrännan skall finansieras.

ETAPP 1 är kostnadsberäkning till c:a 1,9 milj. Stor finansiering är här STUCAB som står för dryga miljonen. Övriga finansierare är en rad sponsorer som bidrager både med pengar och tjänster.

ETAPP 2 handlar om muddringen av farleden norr och söder om rännan. Kalkylerna stannar här på c:a 1,5 milj. Här hoppas vi på pengar ur EU:s mål 2 program kompletterat med sponsorsbidrag.

ETAPP 3 är återställning av områdena kring rännan samt väg och parkering. Dessutom skall informationsskyltar, bänkar och andra trivselfaktorer ordnas.

Vi har dessutom sökt pengar från Sveriges kulturråd till en marin arkeologisk undersökning av Svartsundet.

Besked om detta bidrag kommer i slutet februari. Det är dock mycket osäkert om vi kommer att erhålla något bidrag.

VI SÖKER FLERA SPONSORER

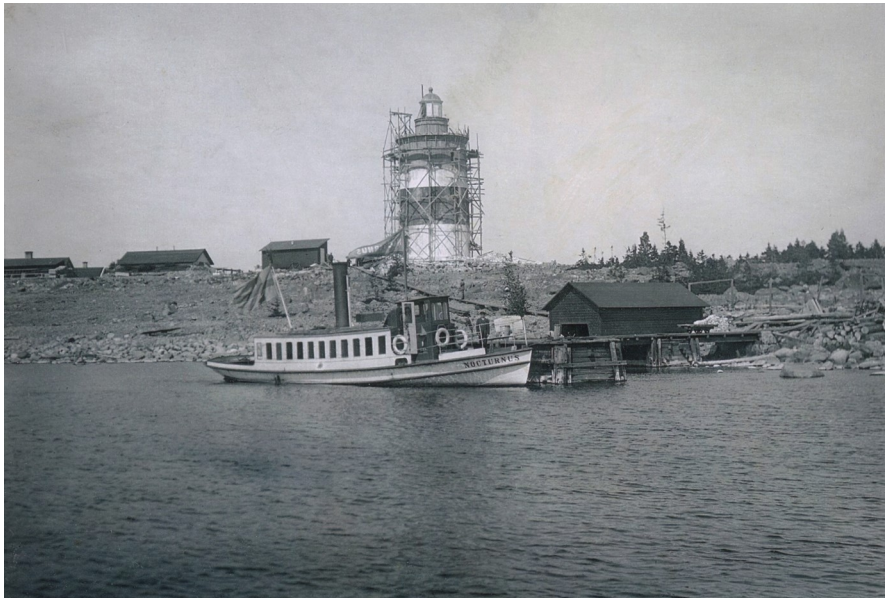
Vi behöver fortfarande massor av stöd för att kunna ro projektet i hamn. Förutom rent kontantstöd så finns det behov av transporthjälp, bränsle, virke, grus och sand, bergkross, jord, plantor av växter och träd, mm

En av huvudsponsorerna är **Sparbanksstiftelsen**. Genom sitt bidrag får vi en bra grundplåt för Etapp 2 och dessutom ger bidraget stöd vid ansökan till EU Mål 2 programmet.

FÖRENINGAR & ORGANISATIONER

Många föreningar har lämnat bidrag. För att nämna några Stenö Båtklubb, Söderhamns Motorsällskap, Stålnäs Fiske-läge.

Ett tips. Ordna ett lotteri eller liknande så behöver man inte ta pengar ur egen kassa.

”Nocturnus” vid fyrkajen på Storsjungfrun, förare var fiskaren, senare båtskeppare Erik Berglund, Fridsbacka 1858/2—1941/2, far till lotsen Lars Berglund i Stugsund och Erik Berglund i Söderhamn.
Bilden tillhör Holger Brant.

Lars Lindstedt, om bilden ovan:

Bilden bör vara tagen under 1923, för det var det året som fyrtornet på Storsjungfrun fick sitt nuvarande utseende. Som man kan se på bilden har den ett bälte mitt på tornet: Det bältet var rött och det fanns fram tills fyrtornet byggdes om under 1923. Då tornet blev svart och vitt.

Hört i juvelerarebutiken:

Skall det vara till frun eller skall vi ta något dyrare ?

Från Lars Lindstedt har nedanstående avskrift erhållits:

Avskrift ur Söderhamns-Kuriren Torsdagen den 8 januari 1953.

Tidigaste isen på trettiosju år till Storjungfrun.

I gårdagens tidning berättades om, att det är sparkföre ända ut till Storjungfrun. Fyrmästare Gösta Lindstedt, som i går gjorde en sparkstöttingfärd Storjungfrun - Vallvik - Storjungfrun, berättade efter hemkomsten till ön, att isen nu är omkring fem tum tjock hela vägen mellan Jungfrun och Vallvik.

Det var en trivsamt färd, konstaterar hr Lindstedt. Isen var spegelblank. Jag gjorde både i går och under trettiondagen upprepade mätningar och isen håller omkring fem tum hela vägen. Det tog inte mer än 40 minuter att åka ut till Jungfrun från Vallvik.

Det är visserligen bara en smal istunga mellan Vallvik och Storjungfrun, men om det inte blåser upp kanske vi får ha landförbindelsen kvar ytterligare någon tid. Bli det snö på isen blir det förstås sämre att ta sig i land, då får man naturligtvis ta till skidorna och då går det inte så fort. På östra sidan av Storjungfrun är det ingen is, men längre ut syns ett istäcke. Vi har haft idealiskt väder härute, lungt och klart. Köldrekordet för vår del är 16 grader.

Isen kom ovanligt tidigt i år. Det brukar i regel dröja till februari, mars innan vi kan åka iland per spark. Jag tror inte, att sjön lagt sig så här tidigt sedan 1915 eller 1916, säger fyrmästaren slutligen.

Söker Du present till någon som har allt ?

Ge bort en meter Svartsundsränna !

Se sid 3.

Angelfisket i forna dagar... (för 60 år sedan!)

Nu för tiden är det sällan man ser någon angelfiskare ute på Lötvisen. Annat var det för 60-65 år sedan. Då kunde man vid jultiden se uppåt ett 10-tal fiskare som gjort i ordning sina angelringar. Ringar? Ja, just det! Man placerade som regel sina angeldon runt omkring sig, så att avståndet inte skulle bli allt för stort. Det gällde ju att snabbt vara framme vid det angeldon där nappet blev, så att man var beredd att göra ett mottryck när gäddan började röra på sig

Som bete användes levande mört, på vilken man under skinnet, från stjärten och fram till huvudet, trädde in den vinkelböjda ståndkroken. Oj, vilket djurplågeri, är det kanske någon som tycker. Och det var det naturligtvis i allra högsta grad. Men vad gjorde man inte för den goda sakens skull – och den goda saken var ju, just det – **gäddan!**

Mörten fångades som regel i en mörtbur, vilken i de allra flesta fall var hemmagjord och ibland rena konstverket. På en c:a 1 meter i diameter stor säckväv, fastgjordes böjda grangrenar, vilka bar upp nätet. I nätet gjordes som regel 4 ingångar, var och en försedd med stillbast som gjorde att mörten lätt kunde komma in i buren, men hade desto svårare att komma ut. Mörtburen gillrades med hårdkokt rågmjölgröt.

Olle Berglund ute på Lötvisen

Tillbaks till angingen! Det redskap man använde var ett s.k. angeldon. De bestod av en spetsad träbit, c:a 3-4 decimeter hög och 4 x 4 cm i fyrkant, som fastgjordes vid sidan av ett lagom stort hål i isen, som man hackat upp med en isbill. Några motordrivna isborrar fanns inte på den tiden. På denna trästång satt en trådulle med c:a 15-20 meter rev. I den fria änden av reven fanns stånkroken med mörten. Efter att ha sänkt ned mörten till lämpligt djup, gjorde man en ögla som placerades på en med kork försedd fjäder, varvid tyngden från betet gav den en sirligt böjd form. När gäddan högg betet gled öglan av fjädern och korken, som i regel var röd- eller svartmålad, för att ses bättre, vajade fram och tillbaka. Nu för tiden används knallkorkar också. Men det är mest vid angeltävlingar!

När man nu fått napp gällde det att snabbt ta sig fram till angeldonet för att, som jag nämnde tidigare, kunna göra ett motryck, så att kroken fastnade ordentligt i gäddans gap. När det lyckats var det bara att hala in fisken. Ibland var gäddan så stor att den inte gick upp genom hålet, man lärde sig snabbt att hugga upp tillräckligt stora hål. Vid ett sådant här angelfiske fick man många gånger upp till ett 5-tal gäddor som vägde från 1 till 5 kg. Den största gädda jag någonsin fått vägde 12 kg.

Olle Berglund.

Kom till Fiskarbostaden

måndagar mellan ca 17.00-19.00

Nu pågår en studiecirkel med syfte att undersöka och kontrollera namn på öar och platser i Söderhamns Skärgård. Samma ö kan ha olika namn vi försöker notera alla varianter. Du kan komma som du vill, ej nödvändigt komma alla måndagar.

Kaffe blir det för det mesta. Du som inte sett den nya utställningen som hade premiär den 1:a Advent kan passa på att titta på den också.

Info kan fås av

Barbro o Lennart Olsson 0270-14915

Stig Berglund 0270-14810

Astrid o Göran Forslund 0270-724710

Arne Johansson 0270-12303

Hans Fryklund 0270-14082

**Från Lars Lindstedts sammanställning av,
Söderhamns Sjöfarts- och Skeppshistoria,
(av Einar Sandberg)
hämtad ur Söderhamns Tidning 1954,**

Härom läses i Söderhamns Tidning den 1 dec. 1893:

Köpmännen ville spränga upp i Stugsundshålet.

Söderhamns Köpmannaförening hade i går (torsdagen den 30 november) ett ganska talrikt besökt sammanträde, hvarvid delgafs den för hela samhället glädjande underrättelsen från ångaren Concordias rederi, dess trafik mellan Petersburg, Björneborg och Söderhamn kommer att återupptagas. Att denna trafik har goda utsikter till framgång synes af att från från härvarande kommissionär ingånget meddelande, att redan för denna höst, då kommunikationerna genom koleran måste afbrytas, talrika förfrågningar om besiktning inkommit från ett flertal bruk och fabriker. I en skrifvelse från Söderhamns Köpmannaförening till ångarens rederi hade framhållits bl. a. att när Orsabanan kommer till stånd, öppnar sig för emigrationen från Finland till Amerika den genaste vägen öfver Söderhamn. För varuutbytet mellan Ryssland – Finland i ena och England – Amerika i andra sidan blir också denna trafikled den gynnsammaste. För öfvrigt beslöt Köpmannaföreningen att till vederbörande framställa anhållan om att ilgods måtte få medfölja 4-tåget på aftonen. Vidare diskuterades frågan om huruvida icke köpare i staden borde i alla slutsedlar sätta in bestämmelsen om att fraktgoods skulle levereras i Söderhamn, ej i Stugsund, hvarigenom frakten upp till staden kunde inbesparas. Såsom ett önskemål uttalades därvid, att det s. k. Stugsundshålet borde med första med sprängning fördjupas och Flaket uppmuddras för att bereda möjlighet för mera djupgående ångare att gå upp till staden. Verkställes icke detta, då måste man anse de på åns breddning vid Vändningen nedlagda stora kostnaderna vara till stor del gagnlösa. Frågan blev emellertid vilande till ett kommande sammanträde.

Kustlagen Södra Bottenhavet

Vad är nu detta för en organisation ? Varför har den bildats ? Har den föreningen något berättigande ?

Sedan ett år tillbaka är jag områdets representant i denna organisation. Föreningen bildades i Mars 2005 efter drygt 1,5 års verksamhet i en interimsstyrelse.

I stadgarna står det föreningen skall arbeta med att främja bevarande och allmänt bruk av traditionella fartyg, byggnader, anläggningar och kustmiljö. Vidare skall man stärka kustbefolkningens identitet och känsla av samhörighet. Föreningens verksamhetsområde sträcker sig från Fågelsundet och upp till Sundsvall. Norr om Sundsvall har det också bildats ett kustlag. Andra områden som bildat kustlag är Sörmlandskusten och Bohuslän.

I Oktober skapades en riksorganisation med namnet Svenska kusten med nästan identiska stadgar som Kustlaget Södra bottenhavet.

Visst är det svårt i en liten förening att hitta de kontakter som behövs för att utveckla olika projekt. Kontakter med Riksantikvarieämbetet, Länsstyrelsen, olika EU avdelningar är ett måste för att få godkännanden och framförallt ekonomi i olika projekt. Hur lägger man upp ett projekt? I Kustlaget Södra Bottenhavet skall man kunna hjälpa till med dessa kontakter samt inneha en viss kompetens. Har man inte den skall man kunna informera om vad den kan finnas. Kustlaget jobbar för närvarande med att försöka få till en databas där man skall kunna hitta olika projekt och se deras upplägg och genomförande.

Det finns en snarlik förening, vilken också Kust & Skärgårdsföreningen är medlem i, nämligen Skärgårdarnas riksförbund. Skillnaden är där att det är en riksorganisation och saknar det regionala ledet. Fokuset ligger också mer på den bofasta befolkningens problem i Skärgården. I Kustlaget ligger det mer på Kustkulturområdet.

Jag kan inte idag riktigt förklara vad Kustkultur innebär. Är det någon som kan beskriva vad begreppet Kustkultur skall innehålla, så skicka gärna en definition till Bränningen.

Till slut har föreningen något berättigande och är det värt medlemsavgiften 200 :- ?

Fråga mig nästa år vid denna tidpunkt skall jag försöka ge ett svar.

Lennart Andersson

Kust & Skärgårdsföreningens representant i Kustlaget Södra bottenhavet.

Sjöräddning, Trossen, Livbojen och Medlemservice, vad är vad? Här reder vi ut begreppen.

Medlemskap i Sjöredningssällskapet inklusive Trossen (550 kr/år)

Som medlem i Sjöredningssällskapet stödjer du direkt den operativa verksamheten vid sällskapets 60 stationer runt Sveriges kuster. Stödet kan inte riktas till en enskild station utan tillfaller huvudkontoret, som i sin tur ser till att pengarna hamnar där de bäst behövs.

I medlemskapet ingår en medlemservice, (före detta Trossen), som innebär att du får gratis bogsering till närmaste hamn vid driftsstopp i svenska, norska, finska och danska farvatten. Servicen gäller ett obegränsat antal tillfällen utan självrisk.

Som medlem får du även tidningen Trossen vid några tillfällen per år samt Sällskapets årsbok.

För medlemskap som tecknas efter 1:a september ingår medlemskap även för nästkommande år.

Bli medlem genom att betala in 550 kr på plusgiro 900 500-0 eller bankgiro 900-5000.

Läs gärna mer på www.ssrs.se

Medlemskap i Livbojen (150 kr/år)

Som medlem i Livbojen medverkar du till att finansiera driften av Sjörednings-sällskapets station i Söderhamn.

Livbojen är en stödförening till Sjöredningssällskapet och föreningens enda syfte är att samla in medel för att kunna driva en lokal sjöräddningsstation. Det operativa arbetet vid sjöräddningsstationen görs i Sjöredningssällskapets regi och sker helt på ideell basis. De pengar som Livbojen samlar in går oavkortat till sjöräddningsverksamheten då inga kostnader för löner eller andra arvoden förekommer.

Som medlem får du tidningen Livbojen tre till fyra gånger per år, där du kan läsa om vad som händer i föreningen och på sjöräddningsstationen.

Du får även en årlig medlemsdekal, som du t.ex. kan klistra på båten eller bilen för att visa att du stödjer oss. Även företag kan bli medlemmar för 1000 kr/år.

För medlemskap som tecknas efter 1:a september ingår medlemskap även för nästkommande år.

Bli medlem genom att betala in 150 kr (företag 1000 kr) på Bankgiro 5899-8634.

Läs gärna mer på www.livbojen-soderhamn.se